

Kapitola 2. Opätovné zaradenie sa do všedného života

Předchozí část: Kapitola 1. Božia Prítomnosť

Preložil a vyčákal Julom pre českú & slovenskú on-line skupinu <hawkins.support>.

Editované Julom 27mar2022.

Dr. Dávid R. Hawkins, Kniha 2: 'Oko Ja-Bytia, Pred Ktorým Nie Je Nič Zatajené'

DRH používa neobvyklú štylizáciu, v kombinácii s ním vymyslenými slovíčkami, a pozície slov v jeho vetách vyjadrujú ich závažnosť. Z dôvodu zachovania tohto DRH zámeru, Julom sa rozhodol byť mu verný, a preklady pripomínajú spleť neštandardných štylizácií, a nesprávnej interpunkcie, použitej na oddelenie viacnásobných myšlienok v jedinej vete. Keby sa bol DRH chcel vyjadrovať ináč, tak by to bolo ináč, a Julov preklad by sa dal čítať ako beletria. Pri čítaní, namiesto tvrdenia si 'to nesedí', Julom doporučuje klásť si otázku „Čo je potrebné vo mne zmeniť, aby mi to sedelo?“ Julove študijné pomôcky sú v {...}.

KAPITOLA 2

Opätovné zaradenie sa do všedného života

{DRH pokračuje v téme z kapitoly 1, čo je opis 'pohľadu' na svet z úrovne vedomia Ja-Bytia a toto v nasledujúcom strieda s popisom svojich skúsenosti, po naučení sa opätovne žiť vo všednom svete}

.2.1. (zo 41) Svet dojmov vnímania bol nadradený {niečím iným}. Stotožňovanie sa {s tým, čo si človek o sebe myslí, čo je, sa} presunulo zo {stotožňovania sa s existenciou} obmedzeného, 'osobného' všedného ja, do {stotožňovania sa s existenciou} neobmedzeného rámca. Všetko bolo pretvorené, a odhalilo nádheru, dokonalosť, lásku, a nevinnosť. Každého tvár vyžarovala svetlo vnútornej nádhery. Každá rastlina sa odhalila ako umelecké dielo. Každý predmet bol dokonalou sochou.

.2.2. Všetko existuje bez námahy vo vlastnom stave {v akom sa práve nachádza}, a všetko sa odohráva v súladnej súhre. Zázračnosť je sústavná. [Detaily života zázračne zapadajú do seba spontánne.](#) Energia Božej Prítomnosti bez námahy uskutočňuje zdanlivo nemožné, a prináša javy, ktoré by všedný svet považoval za zázračné.

.2.3. Bolo obdobie niekoľkých rokov, počas ktorých to, čo je bežne považované za nadprirodzené javy (sidhi), sa vyskytovalo spontánne, s pravidelnosťou. Javy ako jasnovidectvo, {teda schopnosť vnímania javov neprístupných piatim bežným zmyslom}; proroctvo, (teda schopnosť vidieť čo sa udeje); telepatia, {teda schopnosť komunikovať ináč než piatimi bežnými zmyslami}; a psychometria, {teda schopnosť odhaliť predošlých vlastníkov nejakého predmetu a údaje o tom predmete} {, tak tieto javy} boli bežnými. Automatická bola znalosť toho, čo si ľudia mysleli a čo cítili, predtým ako prehovorili. Božia láska prevládala ako

organizujúca moc, a bola stáleprítomným javiskom, na ktorom sa vyskytovali všetky javy.

Fyzické, hmotné telo

.2.4. Mimoriadne silná energia prúdila dohora po chrbtici a chrbte, a do mozgu, kde sa uvelebila na tom mieste, kam bola zaostrená pozornosť. Následne táto energia prechádzala nadol po tvári, a do oblasti srdca. Táto energia bola skvostná a niekedy vytekala z tela von, do sveta, kde bola ľudská tieseň.

.2.5. Raz, keď som šoféroval po odľahlej ceste, sa táto energia začala vylievať zo srdca, v smere mojej jazdy, za najbližšiu zákrutu. Odtiaľ sa táto energia vliala do miesta automobilovej nehody, ktorá sa práve stala. Táto energia mala liečivý účinok na každého, koho obklopila. Po malej chvíli ako keby si táto energia splnila svoj účel a zrazu prestala. O zopár kilometrov ďalej, po tej istej ceste, sa začal opakovať ten istý jav. Opäť, príjemná a skvostná energia sa vylievala z oblasti srdca, a opäť išla v smere mojej jazdy, asi dva kilometre, za inú zákrutu. Tam sa práve stala ďalšia nehoda. Dokonca sa ešte stále točili {na aute} kolesá. {Táto} energia sa vlievala do cestujúcich. Bolo to, ako keby nejaký kanál pre akúsi anjelskú energiu prenášal ľuďom v núdzi – tým, ktorí sa modlili.

.2.6. Inokedy, táto liečivá prítomnosť sa objavila počas prechádzky ulicou v Chicagu. Tento krát, energia sa vlievala do skupiny mladých mužov, ktorí sa práve zberali do bitky. Ako ich táto energia obklopila, pomaly začali odstupovať, a začali sa uvoľňovať a smiať. Začali sa rozchádzať, a v tom okamihu tok energie prestal.

.2.7. Energetická aura, ktorá vyvierala z Božej Prítomnosti, mala nevyčerpatelnú spôsobilosť. Ľudia chceli sedieť v jej blízkosti, pretože v tom energetickom poli sa samovoľne dostávali do stavu blaženosti či do vyššieho stavu vedomia, a zažívali onen pocit Božskej lásky, radosti, a liečenia. V ňom {, v tom energetickom poli,} sa rozrušení ľudia upokojili, a {tým sa} samopozviechali.

2.8. Telo, ktoré som predtým považoval za 'moje' sa teraz uzdravilo z rôznych chorôb. Ku podivu, nastala schopnosť vidieť bez nosenia okuliarov. Postihnutý zrak si vyžadoval trojohňové {trifokálne} okuliare od dvanástich rokov. Spôsobilosť vidieť bez okuliarov, dokonca aj na diaľku, sa dostavila znenazdajky bez varovania a bola príjemným prekvapením. Keď sa to objavilo, vzniklo poznanie, že [senzorické schopnosti zmyslov sú funkciou samotného vedomia a nie tela](#). Potom sa vrátila spomienka na zážitok, keď som bol 'von z fyzického tela', počas ktorého [spôsobilosť vidieť a počuť sprevádzala 'éterické' telo](#), a vôbec nebola spojená s fyzickým telom, ktoré bolo o niečo ďalej a na inom mieste.

.2.9. Zdalo sa, [že telesná choroba je vlastne výsledkom negatívnych súhrnov presvedčení, a že telo by sa vlastne mohlo doslova zmeniť následkom posunu profilu presvedčení](#).

[Človek ozaj podlieha iba tomu, čo uchováva v mysli.](#)

(Je všeobecne známe, že mnohí ľudia sa zotavili zo skoro každej choroby, ktorú

ľudstvo pozná, tým, že nasledovali duchovné smery.)

.2.10. Zdanlivo zázračné vlastnosti a spôsobilosti Božskej energie, a javy, ktoré priniesla, boli prirodzene vlastné tomuto energetickému poľu, a v nijakom prípade neboli osobné. Objavovali sa spontánne, a ako keby boli vyvolávané nejakou potrebou niekde vo svete.

.2.11. Bolo tiež zaujímavé, že mnohí všední ľudia, ktorí boli svedkami týchto javov, sa s nimi vysporadúvali ich popieraním, a tak vlastne odblokovali to, čoho sa práve stali svedkami, pretože sa to javilo ako naprosto vymknuté z rámca dojmov vnímania ega a {jeho} presvedčenia o tom, čo je {, a čo nie je} možné. Pri dopytovaní sa ľudí na tieto javy, títo pohotovo vykonštruovali nejaké odôvodnenia, podobne ako pacienti, ktorí boli zhypnotizovaní a {doslova} vyrábajú nejakú prijateľnú odpoveď na otázku žiadajúcu vysvetlenie ich správania sa {spôsobenom} kvôli posthypnotickému naprogramovaniu. Na rozdiel {od toho}, ľudia, ktorí boli dosť výrazne duchovne vyspelí, prijímali výskyt zázračných javov bez komentára, akoby {tieto javy} boli samozrejmosťou súčasťou života.

.2.12. Po podstatnej premene úrovne vedomia, Božia Prítomnosť určuje všetko konanie a udalosti. Natrvalo pozmenené vedomie zapustí korene a stane sa nepretržite prítomným vo svojom pokoji a tichu, aj keď {prítom} telo rozpráva a funguje vo svete. Aby bolo umožnené fungovanie v rámci sveta, v priebehu rokov sa s úsilím vyvinie spôsobilosť zaostrovania sa na rozmanité úrovne vedomia, a to podľa momentálnej potreby. [Ak sa mu to umožní, tichý Mier naprosto prevládne, a prinesie stav tichej, nekonečnej radosti.](#) Stiahnutím záujmu z vonkajšieho sveta a všedností dojmov vnímania, prevládne stav nekonečnej blaženosti, a tento je možné utlmiť iba intenzívnym zaostrením sa na všedný svet. Ja-Bytie je mimo času a formy, a v ňom samom {, v jeho rámci,} je všedné vedomie možné a schopné súčasne fungovať svetským spôsobom, {teda tak, aby to sedelo všednému svetu}.

.2.13. Bolo obťažné považovať svet všedného vnímania za skutočný a brať ho vážne. Viedlo to k akejsi trvalej spôsobilosti pozerať sa na svet z humorného hľadiska. Všedný život ako keby bol nekonečnou komédiou, takže dokonca aj samotná serióznosť sa javila humornou. Bolo potrebné potláčať prejavy zmyslu pre humor, ktorý niektorí ľudia neboli schopný prijať, nakoľko {takíto ľudia} boli príliš hlboko zapletení do sveta dojmov vnímania a jeho negatívosti.

.2.14. Väčšina ľudí ako keby mala osobný záujem {udržiavať si} negatívnosť sveta dojmov vnímania, a odoláva {túto negatívnosť} zanechať, a nahradiť ju uvedomovaním si na vyššej úrovni. Ľudia ako keby čerpali dostatočné uspokojenie zo svojho nekonečného hnevu, zatrpknutosti, výčitiek svedomia, a sebalútosti, a {tak preto} sa aktívne bránia posunu do takých úrovní, ako sú porozumenie, odpúšťanie alebo súcitiť {=schopnosť chápať vidieť emocionálne rozpoloženie iných, bez nášho vnorenia sa do ich emocionality, a vidieť v nich nevinnosť; ak je to vhodné, našou púhou fyzickou prítomnosťou, poprípade slovami, náš chápatý postoj bezpodmienečnej ohľaduplnosti komunikovať}. Negatívnosť ako keby prinášala dostatočné zadostučinenie na to, aby sa uchovávali {jej} spôsoby myslenia, ktoré sú očividne nelogické a vypočítavé; podobne ako politici prekrúcajúci pravdu, len aby získali hlasy voličov, alebo trestní prokurátori potláčajúci dôkazy nevinnosti

obžalovaného, len aby dosiahli odsúdenie.

.2.15. Po zrieknutí sa týchto 'získov' {teda zadostučinení} z negatívosti, svet sa stane nekonečnou prítomnosťou intenzívnej nádhery a dokonalosti, a láska prevládne nad všetkým životom. Zo všetkého sála svetelnosť a vyžaruje zo seba radosť zo svojej Božskej podstaty, {pričom je táto radosť dávaná najavo} vyžarovaním cez svoju stále prítomnú bezforemnú existenciu, ktorá sa prejavuje v svete dojmov vnímania ako forma. Už nieto ďalšej potreby čokoľvek 'vedieť', pretože už nieto potreby viac vedieť, nakoľko človek je vlastne Všetko-Čo-Existuje. Myseľ, vo svojom všednom stave, proste iba vie 'o' {veciach}. Avšak to už nie je viac potrebné, keď človek je Všetkým-Čo-Môže-Byť. Stotožnenie sa {s Ja-Bytím}, ktoré nahradilo predošlý pocit všedného ja, nie je deliteľné na časti či rozkúskovateľné. Nič nie je vylúčené z jej absolútnej úplnosti a z jej Spolupatričnosti. Ja-Bytie sa stalo Podstatou, nie odlišnou od Podstaty čohokoľvek iného. V nedualite, niet ani spoznávané, a ani toho, čo je spoznávané, pretože sa stali jedným a tým istým. Nič nie je nezavršené. Vševedúcnosť je sebanaplnenie, {teda nieto otázok, odpovedí, vlastníctva, očakávaní, času, nedokončenosti, ...}. Nieto túžby za ďalšou sekundou prežívania {zážitkov}, ktorá poháňa všednú myseľ, ktorá {, táto myseľ,} sa z okamihu na okamih, sústavne cíti nezavršená.

.2.16. Pocit završenosti prevláda {aj} pri fyzických zmysloch. Túžba a očakávanie zmiznú, a potešenie vychádza zo samotnej činnosti. Pretože vnímanie času sa zastavilo, nieto pociťovania časovej následnosti {pre} udalosti, ktoré {treba} očakávať alebo oľutovať. Každý okamih je úplný a završený, sám o sebe. Stav {samotnej existencie,} bytia, nahrádza všetok zmysel pre minulosť, prítomnosť, alebo budúcnosť, takže nieto čo očakávať, alebo snažiť sa ovládať. Toto je neoddeliteľnou súčasťou hlbokého stavu pokoja a klúdu. Všetky potreby a chcenia prestanú so zánikom akéhokoľvek zmyslu pre čas. Božia Prítomnosť, so svojím nekonečným klúdom, vytlačila všetku mentálnu a emocionálnu činnosť. Telo sa stane samo od seba udržiavajúcim sa v chode, a proste ďalším majetkom prírody, ktoré funguje odozvami na tok stavu okolností. Nič sa nepohybuje, a nič nekoná, nezávisle od celého vesmíru. V absolútnom súlade – všetko žije, pohybuje sa, a má svoju existenciu, v absolútnej dokonalosti, nádhere a súladnej súhre Všetkého-Čo-Je.

.2.17. Motivácia, ako pohnútko konania, zmizla. Životné javy nabrali teraz iný rozmer, a človek ich pozoroval tak, ako keby sa nachádzal v inej sfére. Všetko sa deje samo od seba, v stave vnútorného klúdu a ticha, a je uvádzané do chodu láskou, ktorá sa prejavuje ako vesmír a všetko, čo je v ňom. Nádhiera života žiari {zo všetkého} ako nekonečná radosť a šťastie, nekonečne mierumilovná a mimo emócií. Boží mier je taký završený a úplný, že nieto už po čom túžiť alebo chcieť. Dokonca prestalo aj 'prežívanie' {zážitkov}. V dualite máme toho, kto prežíva, a oddelene od neho máme predmety prežívania. V nedualite je táto {dualiatická predstava} nahradená staním sa {jednoliatym} Všetkým-Čo-Je, takže nieto oddelenosti v čase, priestore, alebo v subjektívnom prežívaní medzi prežívateľom a tým čo je prežívané.

.2.18. V nedualite Uvedomenia, nieto dokonca ani {časovej} následnosti a Uvedomenie nahrádza prežívanie. Už nieto prežívania 'okamihov', pretože sa

vyskytuje iba sústavné Teraz, {teda nepretržitá Sústavnosť}. Pohyb sa javí ako spomalený, akoby pozastavený, mimo času. Nič nie je nedokonalé. Vlastne, nič sa nehýbe a ani sa nemení; nijaké udalosti sa vlastne nekonajú. Dá sa spozorovať, že namiesto {časovej} následnosti je všetko v stave vzbúdzania, a že všetka forma je iba prechodným kvázi-javom, vymysleným dojmami vnímania, a pozorovacími návykmi myslenia.

V skutočnosti {jak to vlastne funguje} je, že všetko prichádza do prejavu, ako výraz nekonečných možností vesmíru.

Všetkého stupne vývoja sú dôsledkom {priaznivých} podmienok {na prejav}, ale nie sú týmito podmienkami zapríčinené.

Prejav {do formy} nastáva v dôsledku {priaznivých} podmienok {na jej prejav}, pričom {sústavnosť vývoja formy, ktorá je mylne považovaná a nazývaná ako} 'zmena', je vlastne výsledkom {všedným ja} náhodne zvoleného bodu pozorovania.

.2.19. Z pohľadu oddelenosti a rozkúskovania {Všetkého-Čo-Je všedným ja} sa zdá, že sa vyskytuje rozmanitosť, ale z hľadiska všadeprítomnosti {súbežných} rozmanitostí, sa vyskytuje iba jediná jedna 'vec', a to je Jednoliatosť Všetkého-Čo-Je. Všadeprítomnosť odrovnáva všetky pozostatky zdanlivosti vnímania, týkajúce sa či oddelenosti, alebo rozmanitosti. V skutočnosti sa nevyskytuje ani jeden z týchto stavov. Nevyskytuje sa ani 'tu' ani 'tam'; nevyskytuje sa ani 'teraz' ani 'potom'; nevyskytuje sa ani 'minulosť' ani 'budúcnosť'; nevyskytuje sa ani 'završené' {dokončené}, ani 'nezavršené' {nedokončené}, a takisto sa nevyskytuje ani 'stávanie sa' v tom, čo je už, a v úplnosti, zjavne existujúce. Samotný čas je svojvoľne zvolené stanovisko pozorovania, ako je aj rýchlosť svetla. Naše zvyčajné pokusy o popísanie vesmíru je možné vidieť nie ako opis vesmíru, ale namiesto toho ako opis svojvoľne zvolených bodov pozorovania {v priestore}, a vlastne ako {ukážku, stáby} mapu, fungovania všednej mysle.

.2.20. To, čo sa vlastne opisuje, nie je objektívny, samostatne existujúci vesmír, ale proste iba kategórie myšlienkových pochodov mysle, a štruktúry a spôsoby jej {časovo} následného {, chronologického,} spracovávania. Obmedzenosť vedy je teda {už} vopred predurčená obmedzeniami, ktoré {na ňu} uvaľuje dualistický svet dojmov vnímania. Samotná zdanlivosť vnímania je sebalimitujúca v tom, že môže iba vedieť 'o' {veciach}, namiesto {naozaj} vedieť {, čo je možné výlučne iba pri 'staní sa' tou vecou}. Od vedy sa neočakáva, že prekročí obmedzenosť zdanlivosti vnímania, a nemala by byť ani obviňovaná za to, že to nedokáže. {Veda} nás môže iba doviesť k prahu Uvedomenia, ktoré, {toto Uvedomenie}, nie je {vôbec} závislé na dojmoch vnímania. Vlastne {, v praxi to vyzerá tak, že} veda napreduje vedeckou intuíciou, ku ktorej sa až následne hľadajú dôkazy a logické vysvetlenia. Tieto intuitívne nápady bežne nazývame kreativitou, ktorá nahrádza logiku a dodáva samotnému procesu energiu. Takže, je to {vlastne} objavovanie, ktoré je ozajstným hlavným pohonom vývoja spoločnosti.

2.21. V stave Uvedomenia sa myseľ stala tichou. Logické alebo {časovo} za sebou nasledujúce myšlienky prestali, a namiesto nich, sa vyskytuje ticho a klud, a sústavné odvíjanie všetkého bez akejkoľvek námahy, a prezentácia všetkého v

podobe zjavenia. Poznanie sa odvíja samo od seba, a Božskosť Všetkého-Čo-Je sa v tichosti leskne v popredí ako naprosto samozrejma a žiarivá. Všetko predstupuje v završenom a sústavnom odhaľovaní. Nie je potrebné hľadať alebo nadobúdať, pretože všetko už je v stave svojej úplnosti a završenosti. Všetko zdanlivé dianie sa odohráva samo od seba.

.2.22. Nieto konateľa v pozadí za konaním, nakoľko {všedné ja}, tá mýtická bytosť, o ktorej človek vždy predpokladal, že je prameňom zážitkov, zmizla a rozplynula sa do absolútnej Jednoliatosti vesmíru. Ja-Bytie, vo svojej úplnosti a završenosti, predchádza a nachádza sa mimo všetkých svetov, vesmírov, alebo času, závisiace na ničom, a zapríčinené ničím. Ja-Bytie je mimo existencie, nepodlieha ani existencii, ani neexistencii, počiatku ani koncu, času ani priestoru. Nemožno ho ani zahrnúť do náhľadu ako 'je' alebo 'nie je'. Ja-Bytie nie je ani prejavené ani neprejavené, a je mimo akýchkoľvek poňatí, ktoré by mohli {čo len} naznačovať {akékoľvek} kategorizácie takýchto náhľadov. {Ja-Bytie je opísané aj na .6.32.}

.2.23. Spôsobilosť {vôbec nejako} 'normálne' fungovať vo svete všedného prežívania {zážitkov}, si vyžadovala niekoľko závažných prispôsobení. Medzi 'sférami' duality a neduality je plynulosť a jednota, pričom nedualita presakuje všetkou dualitou. Obmedzenosť v sfére duality je vlastne záležitosťou uvedomenia si. Táto obmedzenosť uvedomenia si, ako sa zdá, je dôsledkom {smeru nášho} zaostrenia sa.

.2.24. Ľudské bytosti sú videné ako nevinné, kvôli ich extrémnej nevedomosti, a nevedomosti svojej skutočnosti. V tomto {ich} stave sú ľudské bytosti poháňané svojimi {získanými a nakúpenými} programami, a mylnými predstavami ich súhrnov presvedčení. Zároveň z nich vyžaruje čistota {ich} ducha, ako ich prirodzene vlastná nádhera.

.2.25. Ak použijeme súčasné názvoslovie, dá sa povedať, že ľudia sú riadení svojimi 'softvérovými programami', ktorých existenciu si nevedomujú. Každá osoba je v procese vývoja vedomia, pričom niektorí sú {v tom} pokročilejší než druhí. Každá osoba vyjadruje odvíjanie sa vedomia za iných podmienok, a preto {každá osoba} má rozmanité úrovne prejavu. Je to ako keby každá osoba bola lapená v určitej úrovni vedomia, a nemôže pokračovať na ďalšiu úroveň bez súhlasu, rozhodnutia, a dohody {duchovnej} Vôle. Táto prirodzene vlastná nevinnosť je {zrejma} pri porovnaní osoby akoby bola počítačovým hardvérom, a jej činy a presvedčenia akoby boli softvérom. Hardvér nie je ovplyvnený softvérovými programami, ktoré slepo vykonáva, bez toho, aby si uvedomoval ich dôležitosť, alebo dôsledky ich spustenia. Klasicky sa {tieto} nevedomé softvérové programy nazývajú 'karma'.

.2.26. Stav, v ktorom všední ľudia konajú, nepoukazuje na nejaký morálny priestupok alebo závalu, ale jednoducho predstavuje možnosti polí vedomia pri ich prejavovaní sa prostredníctvom každej živej bytosti. Hoci, v skutočnosti, nie je ani 'dobrého' ani 'zlého', je zrejme, že všetky činy nesú so sebou následky. {V pozadí} za zdanlivými rozdielnosťami, sa vyskytuje len skutočnosť jediného Ja-Bytia, žiariaceho ako zdroj života, vo všetkom, čo žije; každá bytosť žije v momentke tohto {prchajúceho prítomného} okamihu, čo je vlastne všetkým, čo je nad

[{, mimo, za} jej všedným uvedomovaním si.](#)

.2.27. [V nedualite sa ani v jednom okamihu nemôže vyskytnúť niečo ako 'problém', 'konflikt', alebo 'utrpenie'.](#) Tieto všetky vznikajú v očakávaní nasledujúceho okamihu, alebo pri spomienke na minulosť. [Zdá sa, že ego je zrodené zo strachu, a jeho účelom je mať ovládať nasledujúci okamih prežívania, a {tým si} zabezpečiť svoje prežitie.](#) Ako keby pendlovalo medzi strachom z budúcnosti, a ľútosťou nad minulosťou; a túžba, a pocit času, ktoré {podnecujú} konanie, pramena z mylnej predstavy nedostatku. {V origináli nie je podnecujú (propel), ale odpudzujú (repel), čo bude asi možno snáď preklep}. S pocitom završenia túžba zaniká. Tie {bytosti}, ktoré sú presvedčené, že sú konečné {, teda podliehajú smrti}, sa boja o svoje prežitie, pretože podliehajú {predstave} času, a mylným predstavám naozajstnosti príčinných súvislostí.

.2.28. Keď sa vytratili obvyklé životné motivácie, život nevyžadoval úsilie. Čo predtým bolo osobnosťou, {ktorá 'usmerňovala' správanie sa,} sa teraz stalo akousi náchylnosťou, ktorá ako keby vedela napodobňovať všedné správanie sa zo spomienok ich profil, avšak teraz jej chod pramenil z iného zdroja. Čo sa predtým považovalo za osobné, bolo teraz jasne neosobné. Predovšetkým, Ja-Bytie akosi nemohlo samo seba vysvetliť ostatným. To, čo pre toto Ja-Bytie bolo skutočnosťou – skalopevnou a definitívnou – keď sa {to} vyjadrilo slovami, znelo všedným ľuďom teoreticky alebo filozoficky, nakoľko títo ľudia boli vedení {ich získanými a nakúpenými} náhľadmi {ich stanovisk}, a ich {časovo} následnými myšlienkovými šablónkami; čo sa všednej osobe javilo ako mystické, bola jednoducho konkrétna, subjektívna skutočnosť. {Pri styku so svetom všedných ja} bolo potrebné vynaložiť úsilie na oživenie všedných myšlienkových šablóniek, aby bola umožnená slovná komunikácia. Ja-Bytie je mimo samotného vedomia, ale môže sa 'sálaním' šíriť {do nižších sfér}, ako spôsobilosť vyjsť zo {stavu} blaženosti, k bežnej svetskej činnosti. [Láska sa stáva jediným motivátorom pokračovania fyzickej existencie.](#)

.2.29. Počas prechodu {na najvyššie úrovne vedomia} telo pociťovalo značnú záťaž, akoby nervový systém musel zvládať viac energie, než na ktorú bol pôvodne stavaný. Z nervových vlákien v tele bol pocit ako keby boli poriadne našponovanými drôťmi, rozpálenými vysokonapäťovou energiou a prúdom. To si napokon vyžadovalo presťahovanie sa z {východnej časti USA, z New Yorku, teda z} veľkomesta, a s ním súvisiacim spôsobom života}, do malého mestečka na západe {krajiny, do Sedony v Arizone, USA}, ktoré v priebehu rokov priťahovalo ľudí oddaných nematerialistickému, duchovne orientovanému životu. Teraz mohla meditácia nahradiť bežnú činnosť, a navrátil sa stav blaženosti, čo viedlo k tomu, čo sa javilo ako jednoduchý striedmy životný štýl, a to iba preto, lebo tu nebolo ani potrieb, ani chcení. Boli časy, keď sa dokonca zabudlo aj jesť, akoby telo bolo veľmi okrajové, či akoby ani nebolo. Človek by mohol prejsť popred zrkadlo a byť prekvapený, že je v ňom dokonca nejaké telesné vyobrazenie. Nebolo záujmu o udalosti vo svete, a tento stav, ktorý trval asi 10 rokov stiahnutia sa zo všedného fungovania {vo svete}, bol potrebný na prispôbenie sa duchovnému stavu {Ja-Bytia}, ktorý nahradil predchádzajúce, {všedné} vedomie.

{DRH vysvetľuje objav 'svalového' testovania}

.2.30. Jednou z vlastností tohto stavu Uvedomenia bola spôsobilosť rozoznávať väčšie významy javov, než ako bývali bežne pozorované. {Toto viedlo k} zaujímavému klinickému prístupu tzv. svalového testovania {z kineziológie}, ktorý odhalil chýbajúci článok a premostenie medzi myslou a {fyzickým} telom, a medzi prejavovým a neprejavovým. To, čo je neviditeľné, sa teraz ľahko dalo spraviť viditeľným. Tento klinický jav preklenul autonómny nervový systém či akupunktúrny systém, ako vysvetlenie spojenia medzi dušou a telom. Bolo zrejmé, že odozva svalového testu pochádzala z nelokálnosti {Všetko-a-všade presakujúceho} vedomia, a jej doterajšie obmedzenie {len} na vyšetovanie lokálnych javov {, teda konkrétnych telesných problémov}, bolo jednoducho prejavom obmedzenosti zdanlivosti vnímania vyšetrujúcich či výskumníkov.

.2.31. Hoci je to len vďaka nedualite, že o dualite sa dá povedať, že {dualita} existuje, svalové testovanie bolo najjednoduchším a najpraktickejším spôsobom, ako využiť tento poznatok. Stalo sa zrejmým, že človek vlastne môže očiachovať rozličné energetické polia {nachádzajúce sa} vo vedomí, a zoradiť ich do rebríčka na stupnici; a ak sa im priradia číselné hodnoty, tak tieto doslova poukazujú na úrovne vedomia, ako boli od nepamäti klasicky opísané.

.2.32. Najprekvapujúcejším výrazom tohto poznatku bola jeho spôsobilosť okamžite zaznamenať rozdiel medzi pravdou a falšou. Táto črta sa vymykala času a priestoru, a obchádzala ľudskú psychiku, a mysle zúčastnených jednotlivcov. Bola to všeobecná črta vedomia, takisto, ako je všeobecnou črtou protoplazmy reagovať na podnety. Protoplazma reaguje mimovoľne na škodlivé alebo prospešné podnety a navzájom ich rozlišuje. Odtiahne sa od toho, čo je v rozpore so životom, a je priťahovaná k tomu, čo život podporuje. [Akoby rýchlosťou blesku, svaly v tele okamžite ochabujú za neprítomnosti pravdy; utužujú sa za prítomnosti pravdy alebo toho, čo podporuje život.](#)

.2.33. Všetko na svete, vrátane myšlienok, náhľadov, predmetov, a vyobrazení vyvoláva odozvu, na ktorú sa dá poukázať ako na pozitívnu alebo negatívnu. Odozva nie je obmedzená časom, priestorom, vzdialenosťou, alebo osobným názorom.

.2.34. Týmto jednoduchým nástrojom, presnú povahu všetkého vo vesmíre, v akejkolvek dobe, bolo možné vysvetliť a zdokumentovať. Všetko, čo existuje a čo kedy existovalo, bez výnimky, vyžaruje {zo seba} frekvenciu a chvenie, a {tým zanecháva} trvalý záznam v neosobnom poli vedomia, ktorý je možné načítať týmto testom, použitím samotného vedomia. {Všetko, čo kedy existovalo, existuje v poli vedomia výhradne v tomto okamžiku, teda aj keď 'teraz' ciachujem. A 1) ak 'to niečo' v zázname poľa {vôbec} existuje, a 2) ak to sedí s tým, čo mám na mysli, tak sval sa utuží.}

.2.35. Vesmír bol odhalený; tajomstvá už neboli viac možné. Bolo zrejmé, že {Lk 12:7} 'každý jeden vlas na hlave' je možné, a sa ozaj dá spočítať, a že {Mt 10:29} 'ani jediný vrabec nepadne na zem bez povšimnutia'. Že 'všetko bude odhalené' sa stalo skutočnosťou.

Moc Oproti Sile {Je to vlastne dodatok o testovaní ku knihe Moc Oproti Sile}

.2.36. Metodika testovania sa skúšala na doslova tisícoch testovacích osôb, a

to aj osobitne, aj v skupinách. Výsledky boli všeobecne zhodné, a to bez ohľadu na vek alebo mentálny stav testovacích osôb {, avšak všetci museli veriť v existenciu vedomia, ako pochádzajúceho z 'vyššej energie', od Boha, pretože táto metóda ciachovania je dostupná iba pre tých, ktorí vlastne uznávajú jej zdroj existencie. Ak popierajú zdroj jej existencie, sami sa vylučujú z jej použitia}. Využitia tohto objavu {svalového testovania} boli zrejmé v oblastiach klinickej činnosti, vo výskume, a v duchovnom vzdelávaní.

.2.37. Objavy, ktoré z toho plynuli, boli zaznamenané v knihe 'Moc Oproti Sile', ako aj v doktorskej dizertačnej práci, publikovanej pod názvom 'Kvalitatívna a Kvantitatívna Analýza a Ciachovanie Úrovní Ľudského Vedomia'. Cieľom húževnatého úsilia získania doktorátu bolo dodanie dodatočnej dôveryhodnosti a vedeckého potvrdenia k objavom, ktoré neboli vysvetliteľné všednou ľudskou logikou, alebo v rámci obmedzenosti newtonovských príčinných súvislostí.

.2.38. Hoci je číselná stupnica vedomia logaritmická a prezentovaná v číslach, polia vedomia, na ktoré sa odvoláva, sú nelineárne a mimo newtonovského modelu chodu sveta {a vesmíru}. Stupnica poskytuje prepojenie medzi poznaným a nepoznaným, medzi prejavovým a neprejavovým, medzi dualitou a nedualitou. Hodnota tohto {testovacieho} nástroja bola taká obrovská, že mnoho ľudí, keď po prvý krát objavilo túto prácu, upadlo do šoku z neplatnosti svojho modelu skutočnosti. To, že ktokoľvek môže okamžite kdekoľvek rozpoznať pravdu o hocikom, o hocičom alebo o všetkom, {situovanom} hocikde v čase alebo priestore, je obrovský skok, a môže spočiatku pôsobiť znepokojujúco na vlastný zmysel pre skutočnosť človeka. Každý si myslí, že je naprosto {od všetkého} oddelený, a že jeho myšlienky sú súkromné.

.2.39. Jednou z hodnôt {tohto} výskumného nástroja bolo, že mohol byť použitý na overenie pravdivosti a platnosti svojho vlastného výskumu a experimentálnej práce. Takže v knihe 'Moc Oproti Sile', ako aj v tejto knihe, bola každá strana, odsek, veta, súvetie, slovný zvrät, a kapitola ociachované. Kniha, v jej celistvosti, bola tiež ociachovaná, a zistilo sa, že sa pohybuje v úrovniach 800-vák {v anglickom originály!}, z čoho sa usudzovalo, že energia samotnej knihy dokáže úspešne zabezpečiť svoje vlastné šírenie, a prenos {svojho obsahu}. A tak sa aj stalo, úplne sama, bez reklamy alebo marketingu. Rozšírila sa do ďalších krajín a kontinentov, a bola preložená do iných jazykov. Nakoniec sa stretla so širokým záujmom a distribúciou, a používajú ju študijné skupiny na vysokých školách, univerzitách, a vo výskumných oddeleniach.

.2.40. Na Mape Stupnice Vedomia (viď Prílohu B) úroveň 600 označuje prekročenie z duálneho sveta zdanlivosti vnímania, do neduálneho sveta, ktorý je bez zdanlivosti vnímania. Dosť zaujímavé je, že samotný svalový test a odozva ciachujú na úrovni 600. To znamená, že [pravú podstatu tohto svalového testu väčšina ľudí nemôže pochopiť, hoci sa ho každý, {kto splňa nevyhnutné podmienky na testovanie}, môže naučiť prakticky používať.](#)

.2.41. Záujem o knihu 'Moc Oproti Sile' prišiel hlavne z radov ľudí a skupín, ktoré zaujíma duchovno, ako aj z radov liečiteľov a tých, ktorý majú záujem o štúdium samotného vedomia. Hoci táto kniha popisuje skutočne veľmi značné výhody z

uplatňovania metódy testovania v mnohých oblastiach všedného ľudského života, doteraz bol veľmi malý záujem {práve} z tých oblastí spoločnosti, ktoré by mohli okamžite a vo veľkej miere mať úžitok z používania tejto metódy. Spoločnosť ešte len čaká na objavenie jej hlbokých výhod.

KONIEC B2K2

Následující část: Kapitola 3. Povaha Duchovnej púte